மூவொரு கடவுள் பெருவிழாவுக்குப் பின்வரும் இருபத்தொன்றாம் ஞாயிறு

21st Sunday after Trinity

21. søndag efter Trinitatis

திரித்துவ காலம் | Trinity

Primary Bible: Danish – The Holy Bible — Danish – The Holy Bible

Generated on 2026-11-03

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

2 Kings 5:1-5

Verse	Text
5:1	Na'aman, Kongen af Arams Hærfører, havde meget at sige hos sin Herre og var højt agtet; thi ved ham havde HERREN givet Aramæerne Sejr; men Manden var spedalsk.
5:2	Nu havde Aramæerne engang paa et Strejftog røvet en lille Pige i Israels Land; hun var kommet i Tjeneste hos Na'amans Hustru,
5:3	og hun sagde til sin Frue: »Gid min Herre var hos Profeten i Samaria; han vilde sikkert skille ham af med hans Spedalskhed!«
5:4	Saa kom Na'aman og fortalte sin Herre, hvad Pigen fra Israels Land havde sagt.
5:5	Da sagde Arams Konge: »Rejs derhen! Jeg skal sende et Brev med til Israels Konge!« Saa rejste han og tog ti Talenter Sølv, 6000 Sekel Guld og ti Sæt Festklæder med.

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

2 Kings 5:9-15

Verse	Text
5:9	Da kom Na'aman med Heste og Vogne og holdt uden for Døren til Elisas Hus.
5:10	Elisa sendte et Bud ud til ham og lod sige: »Gaa hen og bad dig syv Gange i Jordan, saa bliver dit Legeme atter friskt, og du bliver ren!«
5:11	Men Na'aman blev vred og drog bort med de Ord: »Se, jeg havde tænkt, at han vilde komme ud til mig, staa og paakalde HERREN sin Guds Navn og svinge sin Haand i Retning af Helligdommen og saaledes gøre Ende paa Spedalskheden!
5:12	Er ikke Damaskus's Floder Abana og Parpar fuldt saa gode som alle Israels Vande? Kunde jeg ikke blive ren ved at bade mig i dem?« Og han vendte sig og drog bort i Vrede.
5:13	Men hans Trælle kom og sagde til ham: »Dersom Profeten havde paalagt dig noget, som var vanskeligt vilde du saa ikke have gjort det? Hvor meget mere da nu, da han sagde til dig: Bad dig, saa bliver du ren!«
5:14	Saa drog han ned og dykkede sig syv Gange i Jordan efter den Guds Mands Ord; og hans Legeme blev atter friskt som et Barns, og han blev ren.
5:15	Saa vendte han med hele sit Følge tilbage til den Guds Mand, og da han var kommet derhen, traadte han frem for ham og sagde: »Nu ved jeg, at der ingensteds paa Jorden er nogen Gud uden i Israel! Saa modtag nu en Takkegave af din Træl!«

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Ezekiel 18:1-4

Verse	Text
18:1	HERRENS Ord kom til mig saaledes:
18:2	Hvor tør I bruge det Mundheld i Israels Land: Fædre aad sure Druer, og Børnenes Tænder blev ømme.
18:3	Saa sandt jeg lever, lyder det fra den Herre HERREN: Ingen skal mere bruge dette Mundheld i Israel.
18:4	Se, alle Sjæle er mine; baade Faderens Sjæl og Sønnens Sjæl er mine; den Sjæl der synder skal dø.

திருமுகம் (Epistle)

Ephesians 6:10-17

Verse	Text
6:10	For øvrigt bliver stærke i Herren og i hans Styrkes Vælde!
6:11	Ifører eder Guds fulde Rustning, for at I maa kunne holde Stand imod Djævelens snedige Anløb.
6:12	Thi for os staar Kampen ikke imod Blod og Kød, men imod Magterne, imod Myndighederne, imod Verdensherskerne i dette Mørke, imod Ondskabens Aandemagter i det himmelske.
6:13	Derfor tager Guds fulde Rustning paa, for at I maa kunne staa imod paa den onde Dag og bestaa efter at have fuldbyrdet alt.
6:14	Saa staar da omgjordede om eders Lænd med Sandhed og iførte Retfærdighedens Panser.
6:15	Fødderne ombundne med Kampberedthed fra Fredens Evangelium;
6:16	og i alle Forhold løfter Troens Skjold, med hvilket I ville kunne slukke alle den ondes gloende Pile,
6:17	og tager imod Frelsens Hjelm og Aandens Sværd, som er Guds Ord,

நற்செய்தி (Gospel)

John 4:46-53

Verse	Text
4:46	Han kom da atter til Kana i Galilæa, hvor han havde gjort Vandet til Vin. Og der var en kongelig Embedsmand, hvis Søn laa syg i Kapernaum.
4:47	Da denne hørte, at Jesus var kommen fra Judæa til Galilæa, gik han til ham og bad om, at han vilde komme ned og helbrede hans Søn; thi han var Døden nær.
4:48	Da sagde Jesus til ham: „Dersom I ikke se Tegn og Undergerninger, ville I ikke tro.“
4:49	Embedsmanden siger til ham: „Herre! kom, før mit Barn dør.“
4:50	Jesus siger til ham: „Gaa bort, din Søn lever.“ Og Manden troede det Ord, som Jesus sagde til ham, og gik bort.
4:51	Men allerede medens han var paa Hjemvejen, mødte hans Tjenere ham og meldte, at hans Barn levede.
4:52	Da udspurgte han dem om den Time, i hvilken det var blevet bedre med ham; og de sagde til ham: „I Gaar ved den syvende Time forlod Feberen ham.“
4:53	Da skønnede Faderen, at det var sket i den Time, da Jesus sagde til ham: „Din Søn lever;“ og han troede selv og hele hans Hus.